Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН
ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ
НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

(Обн., ДВ, бр. 26 от 2.04.1968 г., в сила от 1.05.1968 г., попр., бр. 29 от 12.04.1968 г., изм., бр. 92 от 28.11.1969 г., изм. и доп., бр. 26 от 30.03.1973 г., доп., бр. 27 от 3.04.1973 г., изм., бр. 89 от 15.11.1974 г., в сила от 1.03.1975 г., изм. и доп., бр. 95 от 12.12.1975 г., изм., бр. 3 от 11.01.1977 г., доп., бр. 54 от 11.07.1978 г., бр. 89 от 9.11.1979 г., изм. и доп., бр. 28 от 9.04.1982 г., в сила от 1.07.1982 г., попр., бр. 31 от 20.04.1982 г., доп., бр. 44 от 5.06.1984 г., изм. и доп., бр. 41 от 28.05.1985 г., доп., бр. 79 от 11.10.1985 г., попр., бр. 80 от 15.10.1985 г., изм. и доп., бр. 89 от 18.11.1986 г., попр., бр. 90 от 21.11.1986 г., изм., бр. 37 от 16.05.1989 г., в сила от 16.05.1989 г., бр. 91 от 24.11.1989 г., в сила от 24.11.1989 г., бр. 99 от 22.12.1989 г., в сила от 22.12.1989 г., доп., бр. 10 от 2.02.1990 г., изм., бр. 31 от 17.04.1990 г., изм. и доп., бр. 81 от 9.10.1990 г., в сила от 9.10.1990 г., бр. 1 от 4.01.1991 г., бр. 86 от 18.10.1991 г., попр., бр. 90 от 1.11.1991 г., изм., бр. 105 от 19.12.1991 г., доп., бр. 54 от 3.07.1992 г., в сила от 3.07.1992 г., изм. и доп., бр. 10 от 5.02.1993 г., бр. 50 от 1.06.1995 г.; Решение № 19 от 12.10.1995 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 97 от 3.11.1995 г.; доп., бр. 102 от 21.11.1995 г., в сила от 21.01.1996 г., изм. и доп., бр. 107 от 17.12.1996 г., бр. 62 от 5.08.1997 г., изм., бр. 85 от 26.09.1997 г.; Решение № 19 от 21.11.1997 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 120 от 16.12.1997 г.; доп., бр. 83 от 21.07.1998 г., изм. и доп., бр. 85 от 24.07.1998 г., доп., бр. 132 от 10.11.1998 г., в сила от 1.01.1999 г., изм., бр. 133 от 11.11.1998 г., изм. и доп., бр. 153 от 23.12.1998 г., бр. 7 от 26.01.1999 г., изм., бр. 51 от 4.06.1999 г., бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм. и доп., бр. 21 от 17.03.2000 г., бр. 51 от 23.06.2000 г.; Решение № 14 от 23.11.2000 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 98 от 1.12.2000 г.; доп., бр. 41 от 24.04.2001 г., изм., бр. 101 от 23.11.2001 г., бр. 45 от 30.04.2002 г., изм. и доп., бр. 92 от 27.09.2002 г., бр. 26 от 30.03.2004 г., бр. 103 от 23.11.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 24 от 22.03.2005 г., бр. 43 от 20.05.2005 г., в сила от 1.09.2005 г., изм., бр. 76 от 20.09.2005 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., бр. 88 от 4.11.2005 г., изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 75 от 12.09.2006 г., в сила от 13.10.2006 г., бр. 102 от 19.12.2006 г., бр. 38 от 11.05.2007 г., бр. 57 от 13.07.2007 г., в сила от 13.07.2007 г., изм., бр. 64 от 7.08.2007 г., доп., бр. 85 от 23.10.2007 г., в сила от 23.10.2007 г., изм., бр. 89 от 6.11.2007 г., доп., бр. 94 от 16.11.2007 г., изм. и доп., бр. 19 от 22.02.2008 г., изм., бр. 67 от 29.07.2008 г., бр. 102 от 28.11.2008 г., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 1.01.2010 г.

(*) - изм., бр. 32 от 28.04.2009 г., доп., бр. 23 от 27.03.2009 г., в сила от 1.11.2009 г., изм. и доп., бр. 27 от 10.04.2009 г., доп., бр. 47 от 23.06.2009 г., в сила от 1.10.2009 г., изм., бр. 80 от 9.10.2009 г., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 102 от 22.12.2009 г., в сила от 22.12.2009 г., изм. и доп., бр. 26 от 6.04.2010 г., доп., бр. 32 от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г., изм. и доп., бр. 33 от 26.04.2011 г., в сила от 27.05.2011 г., бр. 60 от 5.08.2011 г., доп., бр. 19 от 6.03.2012 г., изм. и доп., бр. 20 от 9.03.2012 г., в сила от 10.06.2012 г., бр. 60 от 7.08.2012 г., в сила от 8.09.2012 г.)

§ 1. В чл. 93 се създава т.29:

„29. „Задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, за допълнително задължително пенсионно осигуряване или за задължително здравно осигуряване в големи размери“ са тези, които надхвърлят три хиляди лева, а „ задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, за допълнително задължително пенсионно осигуряване или за задължително здравно осигуряване в особено големи размери“ са тези, които надхвърлят дванадесет хиляди лева.“

§ 2. Създава се чл. 260а:

„Чл. 260а. (1) Длъжностно лице, което избегне установяване или плащане на задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, за допълнително задължително пенсионно осигуряване или за задължително здравно осигуряване в големи размери, като:

1. обяви осигурителен доход в по-малък размер от действителния за осигуреното лице;

2. не подаде декларация;

3. потвърди неистина или затаи истина в подадена декларация;

4. състави или използва документ с невярно съдържание, неистински или преправен документ при упражняване на стопанска дейност, при водене на счетоводство или при представяне на информация пред органите по приходите;

5. унищожи или укрие в законоустановените срокове счетоводни документи, счетоводни регистри или ведомости за заплати;

се наказва с лишаване от свобода до пет години и с глоба до две хиляди лева.

(2) Когато деянието по ал. 1 е извършено с участието на орган по приходите или регистриран одитор, наказанието е лишаване от свобода от една до шест години и глоба до пет хиляди лева, както и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7.

(3) Когато задълженията за задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, за допълнително задължително пенсионно осигуряване или за задължително здравно осигуряване са в особено големи размери, наказанието е лишаване от свобода от две до осем години и конфискация на част или на цялото имущество на виновния.

(4) Ако до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд задължителните осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, за допълнително задължително пенсионно осигуряване или за задължително здравно осигуряване, бъдат внесени в бюджета заедно с лихвите, наказанието по ал. 1 и 2 е лишаване

от свобода до две години и глоба до петстотин лева, а по ал. 3 - лишаване от свобода до три години и глоба до хиляда лева.

(5) Работникът или служителят, подлежащ на задължително осигуряване не носи наказателна отговорност по ал. 1 - 4, включително и за подбудителство и помагачество."

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. В Наказателно-процесуалния кодекс (Обн., ДВ, бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., изм., бр. 46 от 12.06.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм. и доп., бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 69 от 5.08.2008 г., изм. и доп., бр. 109 от 23.12.2008 г., изм., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 1.01.2010 г. (*) - изм., бр. 32 от 28.04.2009 г., изм. и доп., бр. 27 от 10.04.2009 г., доп., бр. 33 от 30.04.2009 г., изм. и доп., бр. 15 от 23.02.2010 г., бр. 32 от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г., изм., бр. 101 от 28.12.2010 г., изм. и доп., бр. 13 от 11.02.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм., бр. 33 от 26.04.2011 г., в сила от 27.05.2011 г., доп., бр. 60 от 5.08.2011 г., изм., бр. 61 от 9.08.2011 г., изм. и доп., бр. 93 от 25.11.2011 г.; изм. с Решение № 10 от 15.11.2011 г. на Конституционния съд на РБ; доп., бр. 19 от 6.03.2012 г., в сила от 6.03.2012 г., изм., бр. 20 от 9.03.2012 г., в сила от 10.06.2012 г., изм. и доп., бр. 25 от 27.03.2012 г., в сила от 28.04.2012 г., доп., бр. 60 от 7.08.2012 г., в сила от 8.09.2012 г.), в чл. 35, ал. 2 думите „чл. 252- 260“ се заменят с „чл. 252- 260а“.

§ 4. В Закона за административните нарушения и наказания (обн. ДВ. бр. 92 от 1969 г., изм. бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр.24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр.105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр.102 от 1995г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., доп., бр. 96 от 2004 г., изм., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., изм., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г.) в чл. 83а, ал. 1 думите „256" се заменят с „256, 260а" и се поставя запетая.

Вносители:

МОТИВИ
КЪМ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

Обявяването на определено деяние (действие или бездействие) за престъпление е изключително правомощие на Народното събрание. Когато криминализира едно деяние, обявявайки го за престъпление, Народното събрание, ръководейки се от законодателна целесъобразност и параметрите за противодействие на съответния вид деяния, определя наказателноправната му характеристика чрез признаците от обективната и субективната страна на престъплението, субекта на престъплението и обект на наказателноправна защита. Предложените промени в Наказателния кодекс не влизат в противоречие и със Закона за нормативните актове по отношение на използваната законодателна техника за формулиране на отделните състави.

По отношение на установяването и изпълнението данъчните и осигурителни задължения имат сходни правопораждащи фактически състави, компетентност на държавните органи и еднакъв процесуален ред, този по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за установяване на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски, поради което тази близост следва да бъде съобразена и при формулиране на престъпните състави.

Целта на предложения законопроект е въвеждане на наказателна отговорност за длъжностни лица, които избегнат установяването или плащането на осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване или за допълнително задължително пенсионно осигуряване, или за здравно осигуряване.

Осъществяването на това деяние води до значително спадане на приходите в бюджета на държавното обществено осигуряване и здравното осигуряване, което безспорно се отразява неблагоприятно и върху размера на осигурителните плащания. Подобно негативно явление се наблюдава през последните години и в повечето случаи води като резултат до загубване на някои права по социалното осигуряване на осигурените лица. Например осигурени лица, които не са платили повече от три дължими вноски за здравно осигуряване, заплащат оказаната медицинска помощ на изпълнителите.

Необходимо е също така да се отбележи, че осигурителни права по Кодекса за социално осигуряване се ползват, когато са внесени или когато са дължими осигурителни вноски. В не малък брой от случаите дори се получава така, че осигурителни плащания се поемат от изправните към държавното обществено осигуряване длъжници или от държавата.

Със създаването на нов състав в глава седма „Престъпления срещу финансовата, данъчната и осигурителната системи” са свързани и промените в Наказателнопроцесуалния кодекс, с които се определя на кой съд ще бъдат подсъдни делата за подобни престъпления, както и в Закона за административните нарушения и наказания, с които се създава възможност за налагане на административнонаказателна имуществена санкция на юридическо лице, когато то се е обогатило или би се обогатило от извършване в негова полза на съответното престъпление.

Вносители: